

LA BONA PREMSA

LA BONA PREMSA

CARLOS ARBÓ

Alloret de Mar, la setmana passada tancava les portes la llibreria La Bona Premsa. La senyora Adela, que havia llogat l'establiment l'1 d'abril de 1992, es jubilava i entregava les claus al rector de la parròquia, representant del Bisbat de Girona que és propietari de l'edifici.

Vaja, una altra llibreria que se'n va a fer punyetes. I segurament cadascuna, afegida a una llista interminable, deu tenir la seva historia. En el nostre cas, els orígens de l'emblemàtica botiga estan vinculats a un prohoms de la vila del llorer: Mossèn Pere Torrent, un capellà que va deixar una forta empremta en la formació cultural i educativa del jovent.

Durant el període 1920-1935 va ser director de les Escoles Parroquials i ànima del periòdic quinzenal Aires Lloretencs, que es va publicar entre 1933-1936. Des de l'any 1939 fins gairebé la seva mort, el 15 de gener de 1970, la seva influència va ser notable. Era un activista del nacionalcatolicisme de la postguerra que exercia el seu mestratge, tot sia dit, amb bonhomia i familiaritat.

La Bona Premsa es va inaugurar l'any 1939, pocs mesos després del final de la guerra civil. Situada en un local del carrer de la Vila, 21, va passar més endavant al carrer de Sant Pere, 29 fins que a l'any 1960, es va construir l'actual immoble en un solar al costat de l'església. Allà s'hi podien trobar llibres i diaris, estamperia, papereria, imatges, objectes religiosos i tota mena d'articles d'oficina i escriptori, dibuix i pintura.

En efecte, tot i que els darrers temps ja no desprenia l'olor de sagristia, el Mossèn l'havia fundat com una "associació piadosa" per ajudar a l'apostolat. Era una anella d'una cadena de distribució de llibres, diaris i revistes moralment edificants. Aquesta anomenada "bona premsa" havia de proclamar amb decisió les ensenyances de la religió, i sempre que fos oportú manifestar les seves creences. Era una alternativa a la "premsa dolenta" que, constantment i d'una manera directa o indirecta, es dedicava a combatre la religió catòlica.

Els lectors de llibres i diaris "bons" eren homes "bons", i els dels "dolents" sucumbien a les "teories perniciososes fins a dubtar de la fe". (Declaracions del canonge de la catedral de Girona, Dr. Morera, el 29 de juny de 1916, dia de la Premsa Catòlica). El maniqueisme, el principi del Bé i del Mal, s'instaurava en els mitjans de comunicació i formaria part de la història de la intolerància religiosa.

Avui dia encara persisteix el pensament religiós ultramuntà que s'expressa en fulls parroquials, revistes, diaris, ràdios, televisions i xarxes socials. Aquella "bona premsa" s'ha globalitzat, però, com ensenya el refrany, la mona, encara que es vesteixi de seda, mona es queda.